

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Szerző:

Cím: *Tiller bácsi fejfájára**Tiller Sámuel*

Idő

"1926"

Forrás:

Ar Ujság

Személy

Bm

(Hely)

1926. 4. 16.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp nyomt. XX. cs. 23.

Tiller bácsi fejfájára.

Most halt meg másodszer Tiller bácsi a szanatóriumi ágyon, amikor *hetvennyolcéves korában járadt lelkét kilehelte*. Először akkor halt meg, amikor a monarchia összeomlott és a nagy háborút elvesztettük. Másképp ei sem volna képzelhető az ő élete és az ő halála. *Oda tartozott abba a világba, amikor még pompás, ékköves és zsinóros diszmagyarokat rendeltek a magyar urak, aransarkantyus csizmával, a millenniumi kiállításra s amikor buzavirágkék attilákat, piros lampaszos nadrágokat és lengő kakastollas generáliscsákókat rendeltek a tiszt urak a parádéokra.* Ez volt az ő világa, a diszmagyar és a katonai uniformis, minden hozzátartozandóságával, ezt árulta Tiller bácsi eskütéri boltjában, ahol állandóan maga *sürgölődött és forogódt a vevők és megrendelők között*, a háborus években már reszketős kézzel és reszketős fejtartással mustrálgatva a sok káprázatos holmit.

Ki ne emlékezne rá a boltján kívül is? *Lobogó rótvörös szakállára, melyet anyai méltósággal viselt, mint cs. és kir. udvari szállító s mint san-marinói főkonzul egyaránt?* Egy időben a főváros bizottsági tagjainak sorában is helyet foglalt s főleg művészeli problémák érdekelték. De ismerte őt az egész Belváros, a sarki hordár, a váciutcai gesztenyesütő asszony s a kutyákat sétáltató szobalányok. A régi Pest egyik legszebb emléke ő mindnyajunknak, akin sokat nevettek, mint „diplomátán”, *a hire és népszerűsége még nagyobb volt, mint ama bizonyos lovagé, aki hosszú éveken át ugyanazon redingotjában rója a korzót, furcsa kalapjában és a hátán keresztbefont kezekkel, melyek ezüstfogantyus*

sétapálcát tartanak. A lovag egyébként kollégája volt neki, egy hasonló exotikus „diplomáciai” megbízatásban, azóta ő is leköszönt erről a méltóságáról, Tiller bácsi pedig a *forradalmak idején eltűnt a szemünk elől, hogy most végleg ithagyjon bennünket.*

Katonai szabósága szépen jövedelmezett s *Tiller Sámuel szép vagyont gyűjtött össze.* Am a viharos időkben az üzlet megszűnt s a *vagyon is elfogyott lassan-lassan.* Az utolsó években a vörösszakállu Tiller már nem is élt Budapesten, azt mondják, nem tudta megszokni az idők és a viszonyok változatosságát. Bizonyára fájhatott a szíve, ha végigsétált a Váci-utcában, a régi boltja előtt, melyen évtizedeken keresztül ott állott a cégér, hogy *«Tiller Mór és Társa»,* ezt azonban *felváltotta egy banküzlet főkéjának felirata.*

Mindez a monarchikus idők elmulását jelentette s Tiller bácsi — mint mondtuk — *akkor mult ki először e világból, mikor boltját be kellett szüntetnie.* Az az ölver esztendő, melyen át a Tiller katonai szabóság élt és virult, az új Magyarország legszebb, legboldogabb korát jelentette.

Négy év óta nem látjuk már rótszakállas, megroppant alakját a Belváros kövezetén. Most feketeszegélyes gyászjelentés tudatja, hogy *Tiller Sámuel meghalt és ma temették a kerepesiuti temető halottasházából.*

Azt mondják, *szegényen, vágytalanul költözött át a másvilágra.* A temetése is — saját kívánsága szerint — *egyszerű, polgári gyászszertartás volt.* Ő, aki egész életén át a pompáért és diszért dolgozott, nem is kaphatott volna méltóbb és hozzáillőbb temetést a mai pompanéklüli és disztelen világban...

Székesfővárosi háziyomda 1922